

---

76. DỮ DỤC RỒI HỎI⁴¹⁴

A. DUYÊN KHỞI

Một thời, Đức Phật ở vườn Cấp-cô-độc, rừng cây Kỳ-đà nước Xá-vệ. Khi ấy, trong nhóm sáu Tỳ-kheo có sự vi phạm, sợ chúng Tăng cử tội, nên sáu người cứ đi chung với nhau. Trong giờ đại thực, tiểu thực, khi chúng Tăng tập hợp thuyết pháp, hoặc lúc nói giới, sáu người không xa rời nhau, khiến cho các Tỳ-kheo không do đâu để tác pháp yết-ma được.

Sau đó một thời gian, vào lúc nhóm sáu Tỳ-kheo may y. Các Tỳ-kheo cùng bảo nhau, - Nhóm sáu Tỳ-kheo hiện đang ở đây may y. Nếu cần tác pháp yết-ma thì nay chính là lúc.

Các Tỳ-kheo liền sai một vị đến kêu:

- Chúng Tăng hữu sự. Mời các thầy đến. Nhóm sáu Tỳ-kheo hỏi:
- Tăng có việc gì? Chúng tôi không thể ngưng việc may y để đến

Tăng trả lời:

- Nếu các thầy không thể đến được, thì cử một hai vị mang dục được
- Nhóm sáu Tỳ-kheo liền sai một Tỳ-kheo nhận dục mang đến.

Chúng Tăng tác pháp yết-ma cho một Tỳ-kheo này. Tác pháp yết-ma xong, Tỳ-kheo ấy liền trở về chỗ nhóm sáu Tỳ-kheo. Lục quần hỏi:

- Chúng Tăng làm việc gì?

Tỳ-kheo này đáp:

- Bất lợi cho bản thân tôi.

Lục quần hỏi:

- Chuyện gì mà bất lợi cho bản thân thầy?

Vị ấy nói:

- Chúng Tăng tác yết-ma nhắm đến tôi.

Nhóm sáu Tỳ-kheo, trước đó dữ dục rồi, sau lại hối hận, nói:

- Chúng Tăng tác yết-ma như vậy, chẳng phải là yết-ma. Yết-ma không thành. Chúng tôi dữ dục việc kia chứ không dữ dục việc này.

Các Tỳ-kheo nghe, trong đó có vị thiếu dục tri túc, sống hạnh đầu đà, ưa học giới, biết tầm quý, hiềm trách nhóm sáu Tỳ-kheo:

- Tại sao các thầy dữ dục rồi, sau lại ăn năn nói: Chúng tôi dữ dục việc kia, chứ không dữ dục việc này?

Các Tỳ-kheo đến chỗ Đức Thế Tôn, đánh lễ dưới chân Phật, rồi ngồi qua một bên, đem nhân duyên này bạch đầy đủ lên Đức Thế Tôn. Đức Thế Tôn liền vì nhân duyên này tập hợp Tăng Tỳ-kheo, quở trách nhóm sáu Tỳ-kheo:

- Việc các ông làm là sai quấy, chẳng phải oai nghi, chẳng phải pháp Sa-môn, chẳng phải tịnh hạnh, chẳng phải hạnh tùy thuận, làm điều không nên làm. Tại sao các ông trước đã dũ dục sau lại ăn năn nói: Tôi dũ dục việc này chứ không dũ dục việc kia?

Đức Thế Tôn dùng vô số phương tiện quở trách nhóm sáu Tỳ-kheo rồi, bảo các Tỳ-kheo:

- Những kẻ ngu si này, là nơi trồng nhiều giống hữu lậu, là kẻ phạm giới này ban đầu. Từ nay về sau, Ta vì các Tỳ-kheo kết giới, gồm mười cú nghĩa, cho đến câu chánh pháp tồn tại lâu dài.

Muốn nói giới nên nói như vậy:

Tỳ-kheo nào, dũ dục rồi, sau lại hối hận, Ba-dật-đề.

B. GIỚI TƯỞNG

Tỳ-kheo: Nghĩa như trên.

Nếu Tỳ-kheo dũ dục rồi sau ăn năn nói: Các thầy tác yết-ma, phi yết-ma, yết-ma không thành. Tôi dũ dục việc kia chứ không dũ dục việc này; nói rõ ràng, Ba-dật-đề; nói không rõ, phạm Đột-kiết-la.

Tỳ-kheo-ni, Ba-dật-đề. Thức-xoa-ma-na, Sa-di, Sa-di-ni, Đột-kiết-la. Đó gọi là phạm.

Sự không phạm: Sự thật là như vậy, phi yết-ma, yết-ma không thành cho nên nói như thế. Phi yết-ma không thành thì không phạm. Hoặc nói giỡn chơi, nói gấp vội nói một mình, nói trong mộng, muốn nói việc này, nhằm nói việc kia, tất cả đều không phạm.

Người không phạm: Phạm lần đầu tiên khi chưa chế giới, si cuồng, loạn tâm, thống não, bức bách.

411. Xem ch.ii. Tăng-già-bà-thi-sa x.

412. Các loại yết-ma được thực hiện không vì ích lợi của đối tượng; xem Tứ phần, phần ba, ch.xi, (T22, tr.906a17)

413. Tham chiếu Luật Pali, Vin. iv. 15>: Không dũ dục, bỏ đi mà không phạm nếu nghĩ rằng, sẽ có sự tranh chấp giữa Tăng, sẽ có sự phá tăng; hay yết-ma phi pháp, biệt chúng; hay yết-ma chống lại đối tượng không như pháp; hoặc có việc cần làm cho người bệnh; hoặc đi giải; hoặc không muốn phải ngăn yết-ma.

414. Ngũ phần: Ba-dật-đề 79; Tăng kỳ: 4>; Thập tụng, Căn bản: 5>. Pali, Pāc. 79.